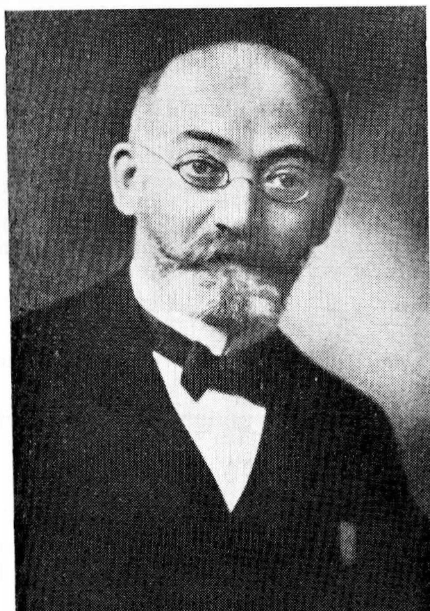

boletín informativo

DICIEMBRE 1962

del grupo esperanto de valencia (e. y d.)

Se longa sekeco aŭ ventoj subitaj
Velkantajn foliojn disŝiras,
Ni dankas la venton, kaj, repurigitaj,
Ni forton pli freŝan akiras.
Ne mortos jam nia bravega anaro,
Ĝin jam ne timigos la vento, nek staro,
Obstine, ĝi paŝas, provita, hardita,
Al cel' unu fojon signita!

L. ZAMENHOF

Prosperan Novjaron al niaj legantoj

Tra la Esperanta Literaturo

Kompilitaj fragmentoj de FKO. ULEKSO

EN LA OMBRO DE BLANKAJ GIGANTOJ

Esti en Nepalo kaj ne vidi la famajn neĝajn montegojn estas kvazaŭ esti en Roma kaj ne vidi la Papon. Fakte, ne estas tiel facile vidi lian sanktulan moŝton de Vatikano, kaj la plejparto de la turistoj reiras hejmen el Romo sen tiu honoro. La samo okazas en la himalaja regno: plejparto de la turistoj forlasas la landon kontentiĝante per la panoramo de neĝmontara horizonto videbla el la aviadilo, kaj per la vido de kelkaj blankaj montoj apartenantaj al la montaro Ganeŝ Himal, videblaj el Kathmandu mem je sennubaj tagoj.

Kompreneble, mi ne parolas pri la montgrimpantoj, kiuj alvenis el multkilometra distanco precipe por la provo konkeri iun el la montegoj. Pri ili mi ne parolos, ĉar ĝuste tiu parto de Nepalo estas la plej konata. Kiu ne legis la kortuŝan libron de Herzog pri la konkero de Anapurna aŭ tiun de Hunt pri la heroa ascendo sur Everest? Ĉiu scias, ke ankaŭ aliaj ekspedicioj venis, el Britujo, el Francujo, el Germanujo, el Japanujo, el Svislando kaj el Argentino, por reiri kun la laŭro post la konkero de iu «nevenkebla» pinto, aŭ kun malvenko, sed kun la firma decido reveni venontjare kaj frakasi la nazon de la kontraŭulo. Ofte la ekspedicioj ankaŭ postlasas iun kamaradon dormantan en la eternaj neĝoj. Ho, jes multajn vivojn jam forglutis la musonaj ŝtormegoj de Himalajo, kies alvena dato ne povas esti antaŭ-vidata ekzakte. Kaj eĉ se ĝi estas antaŭvidata, la proksimeco de la kristalpura montsupro tiel forte logas la veran montgrimpanton, ke li forgesas pri la realeco, kaj riskas la vivon por la konkero de iu ĥimero de siaj revoj. En tiaj cirkonstancoj, nek familio nek aliaj teraj devoj ekzistas por la obsedita fantaziulo. Li aŭdas nur unu internan voĉon, kiu superkrias ĉiujn aliajn: Antaŭen!

De *Tibor Sekelj*

el «Nepalo malfermas la pordon»

ĈU TEMPO SUFIĈE

Ŝercemulo foje veturis vagonare. Estis terure malrapida trajno, kiu longe haltadis kaj restis ĉe ĉiu stacidomo. Kiam ĝi ree ŝajne nemotive nemovis, demandis la viro la konduktoron:

—Ĉu mi havas tempon kolekti iom da floroj por mia edzino?

—Ne kreskas iaj ajn floroj ĉi tie.

—Sed mi povus semi...

—Sinjoro, via hundo manĝis unu el miaj kokinoj.

—Dankon, bona homo, pro via averto. Hodiaŭ vespere mi ne donos al ĝi manĝaĵon.

LUIS LORAS

GUSTA ADRESO

—Kiel doktoro mi devas diri al vi, ke via malsano estas de hereda naturo.

—Bone, sendu do la fakturon al mia patro.

Patro.—Kiam mi estis knabo, mi neniam mensogis.

Filo.—Kiam do vi komencis, paĉjo?

TERURA RECEPTO

Iu doktoro kutimis skribi siajn receptojn sur ajnaj paperoj, ĉu estis iu flugfolio, reklamero, malnova letero, kies dorsa flanko estis netuŝita.

Iun tagon paciento kun malagrabla kolmalsano vizitis lin. La doktoro skribis sian recepton, kaj la paciento preskaŭ svenis legante ĝin en ŝtuparejo. Tekstis jene: La enterigo okazos lundon je kvara horo.

50 años esperantista

Rafael

Vizcaino

Olcina

En 1912 nuestro querido Presidente, don Rafael Vizcaíno Olcina, aprendió el esperanto. Tan sólo unas semanas bastaron para que él mismo dirigiera un curso como profesor, y a partir de entonces, lo mismo en Valencia que en Gandía, adonde su profesión lo llevó por unos años, fue siempre uno de los más esforzados prapagandistas de nuestro movimiento lingüístico. Más de un centenar de cursos tiene en su haber, y centenares de nuevos esperantistas le conocen y aprecian sus enseñanzas.

Actualmente dirige el Curso de Esperanto de la Universidad de Valencia, y todavía dispone de otras horas, que las dedica a clases particulares.

Por lo tanto, el homenaje que le tributan los esperantistas valencianos es más que merecido.

Este "Boletín" se suma plenamente a la felicitación, deseándo al señor Vizcaíno muchos años más de vida con salud y buen humor, característica esta última que nunca le ha faltado.

LA REDACCION

CONGRESO EN VALLADOLID

Asistieron más de trescientos esperantistas españoles y representantes de Alemania, Francia, Italia, Portugal y Japón.

A las cuatro de la tarde se realizó la apertura de la Oficina de Recepción-Información del Congreso, en la Casa del Estudiante, donde por la noche se reunieron para intercambiar saludos.

El espíritu elogiablemente fraternal reinaba entre los participantes : saludos, reencuentros y muestras de amistad, fue la característica de la velada.

En principio habló el Presidente del Grupo Esperantista de Valladolid, don Mariano Cantalapiedra, para saludar a los congresistas, augurando el éxito del Congreso. A continuación el Presidente de HEF, Dr. D. Rafael Herrero, pronunció una interesante alocución, destacando el sentido de unión existente entre los esperantistas y su entusiasmo al venir a Valladolid.

Finalmente dedicó un cálido elogio al Sr. Cantalapiedra y presentó el Sr. Sancho Izquierdo, de Zaragoza quien manifestó su satisfacción por tomar parte en el Congreso, concluyendo con un «¡ Viva Valladolid !», entre numerosos y entusiasmados aplausos de los asistentes. Fue interpretado el himno de esperanto, y después la Tuna estudiantina obsequió a los asistentes con sus acostumbradas canciones, con lo que finalizó el acto.

En el Aula Magna de la Universidad tuvo lugar el solemne acto de apertura.

Presidieron el Rector de la Universidad, don Hipólito Durán ; Arzobispo Dr. García Goldáraz ; representantes de autoridades militares y civiles ; Presidente de HEF y del Grupo local y otras personalidades.

En principio el presidente del Comité Organizador, D. Basílides Sanz García, pronunció palabras de elogio a Valladolid. Gracias a la colaboración de las autoridades, organismos, instituciones y personas de Valladolid —dijo— ha sido fácil organizar esta reunión nacional. Al final saludó en esperanto a todos los congresistas llegados de otros países.

Seguidamente disertó D. Mariano Cantalapiedra y presentó al Sr. William P. Vathis, norteamericano, y éste, a su vez, se dirigió al público, manifestando su gran placer por asistir al Congreso, deseoso de lograr una labor fructífera para todos.

También habló el Sr. Pelletier, de Francia, diciendo que se encontraba satisfecho de estar entre los congresistas y trasladaría un saludo de España al próximo Congreso Universal Esperantista.

Finalmente, el Dr. Herrero exaltó la significación histórica de Valladolid, para decir luego la necesidad de que un idioma como el esperanto sea el medio de unidad lingüística universal para que desaparezcan las barreras del no entendimiento entre los hombres del mundo entero por causa del idioma.

El Rector de la Universidad declaró abierto el Congreso con estas palabras : «En nombre del Excmo. Sr. Ministro de Educación Nacional, queda abierto el XXIII Congreso de Esperanto».

En la iglesia de Nuestra Señora La Antigua se celebró la Santa Misa, que fue oficiada por el reverendo Sr. D. Francisco Fernández, Consiliario de KEHA, y en la que predicaron en esperanto el joven sacerdote D. Jonás Castro, de Valladolid, y nuestro querido veterano Padre Casanovas.

A la salida se hicieron las acostumbradas y simpáticas fotografías de los congresistas.

Durante los días congresales se llevaron a cabo distintos actos, reuniones y visitas, entre los que cabe destacar los siguientes :

Sesión preparatoria de trabajo, con abundantes proposiciones, que fueron discutidas con interés por los Delegados de los diferentes Grupos.

Reunión de la Sección Juvenil con interesantes debates y discusiones.

Conferencia del profesor Sr. Delfí Dalmau, que disertó sobre «Interlingvo estinte kaj estonte».

Visita a la fábrica de automóviles FASA.

Rotulación de la calle Esperanto en uno de los más modernos barrios de Valladolid, en la que pronunciaron palabras emotivas el Excmo. Sr. Alcalde de la ciudad y el Sr. Presidente de la Federación.

Recepción en el Ayuntamiento, donde en su hermoso Salón de fiestas el Excmo. Sr. Alcalde recibió y saludó a los asistentes obsequiándoles a continuación con un vino de honor.

Reunión de la Asociación Española de Católicos Esperantistas, en la que se anunció la celebración en Valencia para el año 1964 del Congreso de IKUE.

Conferencia del profesor Sr. Sancho Izquierdo, bajo el tema «El esperanto, mensajero y mensaje», la cual fue cortada en innumerables ocasiones por los calurosos aplausos de la concurrencia.

Visita a los principales museos y monumentos de la ciudad.

Exámenes de capacitación esperantista.

Segunda reunión de trabajo, donde se aprobó, entre otras cosas, el traslado de la sede de la Federación a Zaragoza.

El día 27, a las ocho de la tarde, tuvo lugar el acto de clausura del Congreso en el Aula Magna de la Universidad.

Abierto el acto, D. Mariano Cantalapiedra leyó las conclusiones del Congreso, que son:

1.º Solicitar del Ministro de Educación Nacional que imponga el estudio del esperanto, en las escuelas y centros de Enseñanza Media.

2.º Solicitar del Ministro de Información y Turismo la publicación de folletos en esperanto sobre las riquezas artísticas de España.

3.º Solicitar asimismo del Ministro del Ejército, que el conocimiento del esperanto sea considerado como un mérito, al igual que el de los demás idiomas.

El Dr. D. Rafael Herrero resaltó la capacidad del esperanto no sólo como idioma auxiliar, sino también como literario; que el esperanto es una lengua viva, cuyo uso no debilita el sentimiento patrio; los esperantistas no son simples turistas, sino hombres que luchan por un ideal idiomático, que pueda hacer que la humanidad se relacione, comprenda y ame.

También habló el Sr. Sanz García, y el profesor japonés Sr. Taro Nishiumi formuló una invitación en esperanto a todos los esperantistas para que envíen sus representaciones al Congreso Universal de Esperanto que se celebrará en Tokio en 1965.

El Dr. Rubio Sacristán declaró clausurado el Congreso en medio de resonantes aplausos.

A las once de la noche hubo una cena fraternal de despedida en un céntrico hotel de la ciudad.

Todos los congresistas mostraron su agradecimiento a las innumerables muestras de atención y afecto que tuvieron durante su estancia en Valladolid de los esperantistas locales, autoridades y de toda la población, de la que se llevaron un imborrable y bello recuerdo.

Grupo de valencianos, participantes en el Congreso, durante su visita al Alcázar de Segovia. (Foto: A. Martínez).

ECOS DEL MUNDO ESPERANTISTA

HOLANDA

En Utrecht, los diversos Grupos Esperantistas existentes, después de la rotulación de una de las más modernas avenidas de su ciudad con el nombre de "Zamenhofdreef", intentan ahora levantar un monumento al creador de la Lengua Internacional.

MADAGASCAR

Más de 150 estudiantes de Tananarive acudieron a la Conferencia inaugural de un curso de Esperanto que la Asociación Esperantista de Madagascar organizó el pasado mes de octubre en la Cámara de Comercio.

USA

En la Biblioteca de Gallup (Nuevo Méjico), se celebró durante las tres primeras semanas de octubre una exposición sobre el Esperanto, organizada por la señora Roan Orloff Stone.

ALEMANIA

2.750.000 ejemplares del libro-horario de los ferrocarriles federales alemanes han aparecido con varias páginas en Esperanto, en las ediciones destinadas al interior del país y para el extranjero.

Mortis Edmond Privat

La 28an de aŭgusto mortis Edmond Privat, kies forpaso rabas al nia movado ankoraŭ unu el la pioniroj el la komenco de la nuna jarcento.

Ĉar pro lia sanstato lia persona partopreno en la internacia movdo estis de pluraj jaroj jam ne tiel konstanta kiel antaŭe, kredeble la pli multaj el la nova generacio de Esperantistoj konas lin sole kiel la verkinton de la duvoluma *Historio de Esperanto,* de la *Vivo de Zamenhof* kaj de la *Esprimo de sentoj en Esperanto,* kvankam la lastatempa eldono de lia *Junaĝa Verkaro* fare de Stafeto esperēble konigis al pli vasta rondo la larĝan terenon de lia verkado antaŭ la unua mondmilito.

Sed la graveco de Privat por la esperanta movado ne estas limigita al lia historiista kaj literaturista verkado; de sia knabaĝo ĝis la fino li ludis tre aktivan rolon ĉe la kreado kaj la gvidado de la ĉefaj organoj de la movado (unualoke de UEA) kaj ĉe la eksteraj internaciaj institucioj, ekzemple: Ligo de Nacioj, Internacia Laboroficejo kaj Universala Telegrafa Unuiĝo. Li estis brila oratoro, famiĝinta jam dum la unua Universala Kongreso en Bulonjo, kaj li estis eminenta kaj influhava, ne nur en la propra lando, sed ankaŭ sur pluraj internaciaj kampoj, kie li ĉiam fervore subtenis kaj provis antaŭenigi la celojn de Esperanto.

Tian homon ni perdas kun sento de peza doloro kaj grava manko, sed kun la firma espero, ke venos aliaj, kiuj prenos en siajn manojn la taskojn, kiujn li devis formeti post vivlonga laboro.

Avo

Parleu bé

Sota aquest títol, aquell gran mestre de Llengua Valenciana que fou En Carles Salvador, escrigué una quantitat considerable d'articles en diferents periòdics que recullits i finalment publicats per la seua filla Sofieta, han estat editats per Sicania.

Cal conrear la llengua nostrada i rebutjar tots aquells castellanismes que la mistifiquen i recomanen a tots aquells amadors de València la lectura d'aquesta obreta.

Però la tasca d'aquell bon mestre deu ésser continuada per tots aquells que s'en preocupen d'enlairar la llengua materna.

I ara un granet d'arena per a la gran tasca.

Ahir escoltí la següent conversa:

—Xica, Emparín, vens a passejar?

—No puc, Josepa, encara tinc que "limpiar", ho tinc encara tot brut i vull deixar-ho tot "limpio".

En valencià tenim un mot que ens indica la idea contrària de brut que és *net* i derivat de net, el verb *netejar.*

No haguera pogut emprar *netejar* i *net*?

Netedat, neteja, netejada, netejament. Qualsevol paraula d'aquestes abans que "limpieza".

Cal parlar valencià, però, cal parlar-lo bé.

U.

La Jaro

Per malhela Januaro
komenciĝas la novjaro.
Eble vintra Februaro
plaĉas al la glitistaro.
Venas tranĉa Marto
majstro de l'ventega arto.
Poste venas kun trankvilo
mildaj pluvoj de Aprilo.
Sekvas Majo florfraŭlino
de l'monatoj la reĝino.
Nun somera mez' Junio,
kun la rozo kaj lilio.
Plena paco kun beleco
estas de l'Julio eco.
Kun rikoltoj ĉe la brusto
pasas la monat' Aŭgusto.
Estas for somera suno
kun Septembro jen aŭtuno.
En Oktobro la folioj
falas kun malĝojaj krioj.
Jen Novembro tuj alvenas,
pluvoj kaj nebuloj ĝenas.
En Decembro mallongiĝas
tagoj, kaj la jar' finiĝas.

Verkis: Clarence Bicknell

Sendis: Luis Loras

RADIO ROMA: Programoj

JANUARO 1963-a

1-an : Tra la literaturo.
2-an : Kuriero de Esperanto.
4-an : Etruskaj urboj : Tarquinia.
8-an : Novaĵoj el Italujo.
9-an : Kuriero de Esperanto.
11-an : La itala Renesanco en sia genezo.
15-an : Italaj kanzonoj en Esperanto.
16-an : Kuriero de Esperanto.
18-an : Italaj belartaj urboj : Perugia.
22-an : Leterkesto.
23-an : Kuriero de Esperanto.
25-an : La konvertiĝo de Sankta Paŭlo.
29-an : La itala fekunda libretisto Antonio Ghislanzoni.
30-an : Kuriero de Esperanto.

FEBRUARO 1963-a

1-an : La Romaj Kasteloj.
5-an : Tra la literaturo.
6-an : Kuriero de Esperanto.
8-an : Italaj satiraj poetoj : Jozefo Giusti.
12-an : Novaĵoj el Italujo.
13-an : Kuriero de Esperanto.
15-an : La itala insulo Elba.
19-an : Italaj kanzonoj en Esperanto.
20-an : Kuriero de Esperanto.
22-an : La Roma Karnavalo.
26-an : Leterkesto.
27-an : Kuriero de Esperanto.

La 47-a Universala Kongreso

en Kopenhago

La 47-an Universalan Kongreson en *Kopenhago* —de 4-11.8.1962— partoprenis pli ol 1500 esperantistoj el preskaŭ 40 landoj. Ankaŭ ĉijare estis organizitaj ekskursoj kaj kunvenoj de la diverstendencaj fakaj organizoj, Somera Universitato, Arta Festivalo, Infankongreseto kaj similaj.

En la koncerta salono en Tivoli dimanĉmatene, la 5-an de aŭgusto, la solena inaŭguro komenciĝis per paroladoj de la Aganta Prezidanto de U. E. A., s-ro *H. W. Holmes,* kaj de d-ro *Neergaard,* Prezidanto de la L. K. K.

Salutparoladon faris s-ro *K. Helveg Petersen* la dana ministro pri Instruado. Sekvis, post la salutoj de la reprezentantoj de registaroj el diversaj landoj kaj de la landaj asocioj, festparolado de *d-ro Ivo Lapenna,* la Ĝenerala Sekretario de U.E.A.

Prof. Lapenna esprimis la dankon de la kongreso kaj pere de ĝi de la tuta movado al la danaj aŭtoritatoj kaj emfazis, ke la aplaŭdo kiu sekvis la paroladon de Ministro pri Instruado estu interpretita kiel signo de estimo kaj respekto de la E-movado por la brava, klera, kaj gastama dana popolo.

En la sekva parto de la parolado la oratoro emfazis la eksterordinaran gravecon de tiu ĉi kongreso pro la interdependeco de tri elementoj : 1. La lingva situacio en la mondo. 2. La grado de matureco de Esperanto kaj la rolo de la organizita movado. 3. La kapablo de la organizita movado.

La lingva situacio

Rilate la lingvan situacion la parolanto diris ke la lingva problemo en la mondo akriĝas ne nur de jaro al jaro, sed de monato al monato kaj li donis plurajn ekzemplon. Poste li parolis pri la matureco de Esperanto, kiu en 75 jaroj konsiderinde interne evoluis kaj transformiĝis en vivantan lingvon. La bezono ekzistas, la rimedo por kontentigi ĝin ankaŭ. La rolo de organizita movado estas prezenti objektive la rimedon, por ke jam en tiu ĉi generacio Esperanto fariĝu la Internacia Lingvo de ĉiuj internaciaj rilatoj.

U. E. A. realigis plene sian unuan laborplanon kaj atingis rimarkindajn rezultojn. Nun U. E. A. estas pli fortika interne ol iam ajn antaŭe, kun solida bazo en formo de bela 15-ĉambra domo, kun prestiĝa pozicio en ekstera mondo, kaj ĝi estas kapabla fronti la situación kaj pluen progresi. La nuna historia epoko estas unika kaj nur de la tuta esperantistaro, de ĉiuj organizaĵoj kaj iliaj gvidantoj dependas ĉu ni scios ekspluati tiun historian momenton.

La URBESTRARO de KOPENHAGO akceptis reprezentantojn de la kongreso en Urba Domo, kie Urba konsilanto S-ro Ib Kolbjorn bonvenigis la kongresanojn. En Falkonerteatret la *Internacia Arta Teatro* prezentis renesancan komedion de Marin Drĵiĉ «Onklo Maroje».

Libervola Teatra vespero okazis en teatro «Mercur City». La Internacia Arta Teatro prezentis du teatraĵojn el la franca repertuaro : «La homa voĉo» de J. Cocteau kaj «La respektema p...» de J. P. Sartre, ambaŭ en tradukoj de Roger Bernard.

Ambaŭ tradukoj estis jam luditaj en 1961 je la Kongreso en Harrogate. Pri la lasta teatraĵo ni tiuokaze jam skribis : «Vere, tio ne estas propagando, kontraŭe tio povas esti kaŭzo, ke multaj personoj havos tute neĝustan ideon pri nia movado kaj ties adeptoj.

INTERNACIA SOMERA UNIVERSITATO : La unua prelego d-ro Ivo Lapenna prezentis la lingvan problemon en internaciaj rilatoj en kompara kaj internacia juroj. Plue prelegis : prof. d-ro B. Popoviĉ pri lingva problemo en matematikaj kaj fizikaj sciencoj ; d-ro P. Neergaard, pri lingvaj problemoj en la biologiaj kaj agronomiaj sciencoj ; Mag. Stop-Bowitz, pri la temo : «Kiel nomi la organismojn ?» prof. d-ro Hideo Yagi, pri «Valoro de Esperanto por internacia evoluo de medicino» ; kaj s-ro J. C. Wells laŭtlegis prelegon de d-ro Sadler, pri «Aŭtomata tradukado».

BELARTA KONKURSO okazis en salono Unesko, sub prezido de s-ro Norman R. Smith kaj partopreno de 400 personoj. S-ro Norman Smith prezidis anstataŭ prof. Gaston Waringhien. Roger Bernard legis strofojn el «Homara Epopeo» de Sylla M. Chaves. John Wells legis el «Hajkoj» ; Marjorie Boulton legis propran tradukon el la poemo de William Bernes «La edzino perdita».

Estis aljuĝita la Arĝenta Ŝprono de KOKO al la aŭtoro de la jaro, la verkisto Henri Beaupierre, kiu verkis karikaturon pri la Esperanto-literaturo «SPECIMENE».

Monpremio de 25 anglaj pundoj, donita de Londona Esperanto-Studio-klubo, estis destinita al la verkinto de la Libro de la Jaro «Lingvo kaj Vivo», prof. Gaston

Waringhien.

EKSPOZICIO per diapozitivoj kaj filmo pri forumo de Romo okazis en salono UNESCO, S-ro LLECH-WALTER, komitatano de UEA, prezentis Esperantan Propagandan Ekspozicion per diapozitivoj faritaj de S-ro Lentaigne el Montpellier (Francujo) kaj komentis.

S-ro Pierre PETIT, komitatano de UEA kaj Honora prezidanto de Popoluniversitatoj, parolis pri la Forumo de Romo (eksperimento pri la demando, ĉu Esperanto taŭgas por internacia interkompreniĝo) kaj prezentis filmon pri tiu Forumo.

La tradiciaj bankedo kaj balo denove estis sukcesoj, kiel ankaŭ la diversaj ekskursoj.

Apartajn kunvenojn organizis i.a. la sekvantaj ligoj :

Internacia Ligo de Esperantistoj, Skolta Esperantista Ligo, Ornitologia Rondo Esperantista, Veterana Esperantista Klubo, Internacia Asocio de Arkitektoj kaj Konstruistoj Esperantistaj, Interrilata Centro Internacia de la Esperantistaj Kampadistoj, Ligo de Esperantistaj Instruistoj, Internacia Scienca Asocio Esperantista, Universala Medicina Esperanto-Asocio, Federacio Esperantista Fervojista, Studenta Ligo, Tejo, Asocio de Juristoj, Ĵurnalistoj, ktp, ktp.

KRISTANA ESPERANTISTA LIGO INTERNACIA okazigis sian fakan kunvenon sub prezido de ĉefestrarano Arnold Jensen kaj la estraro de la dana sekcio.

Oni ankaŭ diskutis pri la venonta internacia kantaro religia. Pastoro H. A. Rosbach el Norvegujo finis la kunvenon per prediko, kiu temis pri Mat., 12-14 : La rilato al aliaj homoj kaj la vojoj al vivo kaj morto.

S-ro C. Minnaja anoncis rezulton de *Oratora Konkurso* kaj transdonis Arĝentan Pokalon Ivo Lapenna al s-ro John Wells, gajninto de la unua premio.

V. Oljanov, reprezentanto de Bulgara Esperanto-Asocio, esprimis esperon pri amasa vizito al *Sofio* kie okazos en 1963 la 48a- Universala Kongreso. En Sofio estas ses Esperanto-societoj kaj loĝas pli ol 2.000 geesperantistoj, kaj tie okazos la Dua Internacia Arta Festivalo.

La Solena Fermo.

D-ro Lapenna komunikas la ĉefaj decidojn de la Komitato de U.E.A. Ĝi elektis dek Komitatanojn C. kaj plurajn komisionojn, i.a. Elektokomisionon, Financan kaj Administran kaj unu por Eŭropa Lingva Kampanjo. La Komitato akceptis du aliĝpetojn : de Hungara kaj Libana Asocioj. Honora Membro fariĝis s-ro Ernfried Malmgren, kaj en la Honoran Patronan Komitaton estis elektitaj s-ro Elwin, direktoro de la Instituto de la Edukado, kaj d-ro W. Drees, Eksĉefministro de Nederlando.

Kiel prezidanton de U.E.A. oni elektis : prof. d-ron Hideo Yagi, Japanujo ; kiel vicprezidantojn : s-ron H. W. Holmes el Londono kaj s-ron E. L. M. Wensing, direktoro de Philips el Eindhoven, Nederlando.

La laborplano estis akceptita unuanime.

La Estraro diskutis ankaŭ la eldonaĵojn : «Monda Kulturo», kiu aperos trifoje jare, kaj s-ro William Auld estos ĝia redaktoro. D-ro. W. Sadler ekde la februara numero transprenos la redactadon de «Esperanto».

La Estraro diskutis agadon en Afriko kaj Azio. Aperis anglalingva broŝuro kun la celo disvastigi Esperanton en Afriko.

D-ro Lapenna legis la rezolucion kiu estis unuanime akceptita de la Estraro. Jen la teksto de la

REZOLUCIO DE KOPENHAGO

La 47-a Universala Kongreso de Esperanto, okazinta en Kopenhago de la 4-a ĝis la 11-a de aŭgusto de 1962, kun la partopreno de 1550 reprezentantoj el 40 landoj de ĉiuj kontinentoj :

1) konstatas, ke la lingva problemo en la internaciaj rilatoj akriĝas de jaro al jaro kaj atingis tian stadion, ke radikala kaj definitiva solvo devas esti urĝe trovita ; 2) notas la fakton, ke en 75 jaroj de sia ekzistado kaj ĉiam pli vasta aplikado en la internacia praktiko, Esperanto transformiĝis en vivantan lingvon kun propra vere internacia spirito kaj fariĝis jam plene matura kiel instrumento de internacia komunikado, arta esprimilo kaj lingvo de la scienco, kiel tion ankoraŭfoje atestas la konkludoj de la Unua Internacia Konferenco pri la Lingva Problemo en la Scienco, ĵus fininta siajn laborojn en Kopenhago ; 3) esprimas tial sian firman konvinkon, ke el pure teknike lingva, socia, psikologia, politika kaj ekonomia vidpunktoj la akcepto de la Internacia Lingvo Esperanto por ĉiuj formoj de internaciaj rilatoj prezentas la solan justan kaj efikan solvon de la lingva problemo en la intereso de ĉiuj rasoj, nacioj kaj sociaj tavoloj ; 4) atentigas pri tio ĉiujn interesitajn internaciajn kaj naciajn instancojn, insiste petas ilin plej zorge konsideri la eblecojn, kiujn prezentas la Internacia Lingvo Esperanto kaj rezulte enkondunki la Internacian Lingvon en la lernejojn ; 5) alvokas la Esperanto-organizaĵojn plenumi per komunaj fortoj la unuanime akceptitan Duan Laborplanon de U.E.A., kies fina celo estas ĝeneraligi la uzon de la Internacia Lingvo en ĉiuj internaciaj rilatoj.

Katolika Kongreso en Romo

La suno arde brilis, kiam ni alvenis al Centro PIO XII kie okazis nia 29-a kongreso. Kiel mirinda loko! Apud la lago Albano staras la modernaj konstruaĵoj de la kongresejo. En la vasta akceptejo, ĉiu ricevas siajn dokumentojn kaj la ŝlosilon de la pura kaj agrabla ĉambro, kie li pasigos la kongresan semajnon. Kaj ĉie regas jam la bonhumoro kaj la amikeco, kiuj estas la karakteroj de niaj katolikaj kongresoj ; ĉiu retrovas siajn amikojn kaj post la vespermanĝo, daŭros la babilado sur la teraso, kie oni vidas la lumojn de Romo kaj aŭdas la grilojn, kies kantkoncerton ni aŭdos ĉiunokte.

La vera kongreso komenciĝos nur la 15-an de aŭgusto kaj estos fruktoplena kaj neforgesebla semajno. Sed mi ne deziras rakonti al vi detale la tutan okazaĵon ; nia bulteno ne estus sufiĉe dika por tio ; mi do emfazos nur la ĉefajn punktojn, kiujn plej profunde impresis min.

Sendube la plej grava kaj emociiga momento estis la akcepto de Lia Papa Moŝto en Castel Gandolfo. Per aŭtobuso ni atingis la papan palacon, kiu superstaras la lagon Albano kaj, malantaŭ la verda standardo, ni eniras la internan korton kune kun aliaj grupoj de kredantoj venintaj el la plej diversaj landoj. Niaj okuloj rigardas la balkonon, kie la Papo alparolos nin, kaj post momento Li aperas dum la ceestantaro ĝojkrias kaj aplaŭdas. Lia Papa Moŝto, per afabla mansigno petas silenton kaj per simplaj vortoj, kun granda bonhumoro parolas en la itala kaj franca lingvoj, por danki kaj bonvenigi la ĉeestantojn. Liaj unuaj frazoj mencias «la grupon Esperanto» kaj en niaj koroj estas ĝojo kaj dankeno pensante, ke la nuna Papo aprobas nian movadon, kiel jam faris PIO X. Poste la Papo atentigis ĉiujn pri la valoro de la Dipatrino, en tiu festotago de la patrino de ĉiuj kristanoj kaj finfine menciis la ok jarojn pasitajn en Parizo, kie lian afablecon ĉiuj memoras. Post kelkaj lastaj vortoj por adiaŭi nin, Lia Papa Moŝto benis la ĉeestantaron kaj ni forlasis la lokon kunprenante en niaj koroj la memoron de tiu neforgesebla akcepto.

Dum la aliaj tagoj la kongreso daŭrigis sian programon kaj oni devas speciale mencii la rimarkindan prelegon de D-ro de la Puente pri la temo : «Dio estas amo», la ĝeneralan kunvenon, kie la ĉiam aktiva kaj laborema sekretariino de IKUE, F-ino Durenkamp ricevis la papan medalon «Pro Pontifice Et Ecclesia» pro ŝia agado en la katolika esperanto movado.

Sed la plej grava trajto de nia 29-a kongreso kuŝas en la granda nombro de junuloj, kiuj aktive kaj gaje laboris. Ili donis al la kongreso ĝian karakteron, kantante dum la ekskursoj kaj ĝojigante la korojn de la malnovaj esperantistoj konvinkitaj, ke, post ili, novaj samideanoj portos alten la verdan standardon.

La junuloj prizorgis la amuzan vesperon kaj plezurigis ĉiujn pro la kvalito de la spektaklo kaj la refreŝiga bonhumoro, kiujn ili alportis en iliaj ludoj. La skeĉoj kaj kantoj estis altnivelaj sed kompreneble mi ne povas elnomi ĉiujn. Mi nur volas mencii speciale la bonegan pupteatraĵon : «La aventuro de Reĝidino», al kiu sorĉistino ŝtelis trezoron, entuziasmis, ne nur la junulojn sed ankaŭ la plenkreskulojn. Dank' al Fredoleno, sindonema kaj kuraĝa servisto, helpata de nia juna Johano Mario Colleu, la sorĉistino estis finfine venkita kaj Reĝidino retrovis sian trezoron, meze de la aplaŭdoj kaj gratuloj al la artistoj.

Post la ekskurso al Assisi la kongreso finis kaj, post bonega kongresa semajno, kies tagoj tro rapide forflugis, ĉiuj devis adiaŭi siajn amikojn, novajn kaj malnovajn, ĝis la venonta kongreso, kiu okazos en Valencia en 1964.

KATAJRO

Desde Roma dice un amigo que «el empleo exclusivo del latín obligaría a más de uno de los Padres conciliares a considerarse como representantes de la Iglesia del silencio».

«Hoja Vicentina», 4-11-1962.

Adrian M. Conan Doyle, hijo del famoso Sir Arthur Conan Doyle, ha dicho que las aventuras de Sherlock Holmes han sido traducidas a 41 lenguas, entre ellas el Esperanto, el basuto y el esquimal.

«España Semanal», núm. 682, 15-7-62.

DONATIVOS PARA EL BOLETÍN

D. Rafael Vizcaíno ... ... 230'— ptas.

Rincón femenino

UNA BUENA AMA DE CASA debe saber cómo colocar a sus invitados. Dará el sitio de preferencia a su derecha al invitado de honor. Pondrá a la derecha de su marido a la dama más anciana o a la señora de más categoría social. Si la mesa es rectangular, ella y su marido ocuparán los extremos de la mesa. Si la mesa es redonda, se sentará frente a su marido.

UNA BUENA AMA DE CASA debe saber que puede servir el vino rosado o bien uno blanco seco con todos los platos : el vino rojo no es bueno para el pescado y el queso. El vino blanco dulce está reservado para los entremeses y postres.

UNA BUENA AMA DE CASA servirá el vino blanco siempre bien frío. Si no tiene ni bodega ni refrigerador, puede escoger entre estas dos soluciones : enterrar la botella en una maceta con tierra húmeda o envolverla en un trapo empapado de vinagre, exponiéndola a la corriente de aire.

NUESTRO CANCIONERO 6

La Espero

ESPERANTO HIMNO

En la mondon venis nova sento,
Tra la mondo iras forta voko ;
Per flugiloj de facila vento
Nun de loko flugu ĝi al loko.

Ne al glavo sangon soifanta
Ĝi la homan tiras familion :
Al la mond' eterne militanta
Ĝi promesas sanktan harmonion.

Sub la sankta signo de l'espero
Kolektiĝas pacaj batalantoj,
Kaj rapide kreskas la afero
Per laboro de la esperantoj.

Forte staras muroj de miljaroj
Inter la popoloj dividitaj ;
Sed dissaltos la obstinaj baroj,
Per la sankta amo disbatitaj.

Sur neŭtrala lingva fundamento,
Komprenante unu la alian,
La popoloj faros en konsento
Unu grandan rondon familian.

Nia diligenta kolegaro
En laboro paca ne laciĝos,
Ĝis la bela sonĝo de l'homaro
Per eterna ben' efektiviĝos.

L. ZAMENHOF

Enigma n.º 2

Las seis líneas abajo numeradas contienen seis conocidos refranes de Zamenhof en Esperanto, a los cuales les faltan las vocales.

Pongan en su sitio las vocales correspondientes y encontrarán los refranes.

1. KM KT PRMNS, L MSJ FSTNS.
2. SG HM KSS SCN.
3. KR TR PLN, BS PRLS.
4. L TMP LJ MRJ.
5. K HVS FRTN HVS RJTN.
6. PR MN, N PR MN, PN VLGNN.

Solución del enigma 1

1. Ekzameni ne devigas preni.
2. Lupo dormanta ŝafon ne kaptas.
3. Kaprica fianĉino restas eterne fraŭlino.
4. Post konfeso venas forgeso.
5. Kiu hontas nenion, ne timas Dion.
6. Virina rideto pli kaptas ol reto.

Enviaron solución correcta los señores F. Aliaga, F. Amorós y L. Loras.

Sr. D. ....

San Vicente, 67

Depóstio Legal V. 211 - 1961 IMP. MUÑOZ Y ALAPONT. SORNI, 3. - VALENCIA